

دیدگاه دانشجویان پرستاری و مامائی در مورد مشکلات آموزش بالینی و راهکارهای حل آنها در دانشگاه علوم پزشکی شهر کرد

معصومه دل آرام^{۱*}، فرشته آئین^۲، فرانک صفدری ده چشمه^۳

چکیده:

مقدمه: آموزش بالینی از مقاطع حساس آموزش پزشکی است که در ایجاد توانمندیهای حرفه ای فراگیران نقش عمده ای دارد. ارتقاء کیفیت آموزش بالینی مستلزم بررسی مستمر وضعیت موجود، شناخت نقاط قوت و اصلاح نقاط ضعف است. هدف این مطالعه تعیین نقاط قوت و ضعف آموزش بالینی از دیدگاه دانشجویان پرستاری و مامائی دوره های روزانه و شبانه دانشگاه علوم پزشکی شهر کرد بود.

روشها: این مطالعه توصیفی - تحلیلی با استفاده از پرسشنامه خود ساخته در دانشگاه علوم پزشکی شهر کرد انجام شد و نظرات ۱۳۳ نفر از دانشجویان پرستاری و مامائی که در بخشهای مختلف بیمارستانهای آموزشی مشغول کار آموزی بودند، جمع آوری شد. تدوین پرسشنامه با استفاده از شکایات شایع دانشجویان از آموزش بالینی در سالهای گذشته و نقطه نظرات اساتید در این زمینه گرد آوری و با مطالعه منابع علمی لیست آیتم های پرسشنامه تهیه شد. روائی این ابزار با استفاده از اعتبار محتوی و پایائی آن از طریق آزمون مجدد تعیین شد. نمونه گیری بصورت آسان انجام شده و کلیه دانشجویان پرستاری و مامائی دوره روزانه و شبانه که ترمهای آخر خود را می گذرانند، در مطالعه شرکت داده شدند.

نتایج: مشخص بودن شرح وظایف دانشجو در بخش، ارائه اهداف درس در اولین روز کار آموزی و آموزش در راستای این اهداف، مطلع شدن دانشجو از نحوه ارزشیابی در اولین روز کار آموزی (۷۰٪)، حضور به موقع مربی و دانشجو در بخش (۸۴/۲٪)، رعایت مراحل آموزش بالینی یعنی ابتدا مشاهده، سپس عملکرد همراه مربی و نهایتاً عملکرد مستقیم (۷۰٪)، حمایت کامل مربی از دانشجو (۷۵٪)، برخورد مناسب مربی با دانشجو (۱۰۰٪)، رعایت پیشنیازهای دروس کار آموزی (۷۹/۷٪) و نظارت کافی بر روند آموزش بالینی (۷۵٪) مهمترین نقاط قوت و اهمیت ندادن به نظرات دانشجو در برنامه ریزی کار آموزی (۷۰٪)، ناهماهنگی دروس نظری و کار آموزی ((۸۰٪)، عدم وجود امکانات رفاهی (۸۷٪)، عدم امکان تصمیم گیری دانشجو در برنامه ریزی مراقبت از بیمار (۷۵٪)، عدم استفاده از وسائل کمک آموزشی در محیط بالینی (۱۰۰٪) و عدم ارزشیابی مربی بالینی توسط دانشجو (۷۵٪)، زیاد بودن تعداد دانشجو در بخش (۵۱/۱٪)، عدم هماهنگی اهداف آموزشی با انتظارات پرسنل بخش (۵۱/۹٪) و کافی نبودن تعداد کیسهای یاد گیری (۵۰/۴٪) مهمترین نقاط ضعف آموزش بالینی از دیدگاه دانشجویان بودند. بیشتر دانشجویان قوی و متوسط اعتقاد داشتند که در برنامه ریزی کار آموزی به نظرات دانشجویان اهمیت داده نمی شود و همچنین محیط بالین انگیزه کافی را برای اشتغال به این حرفه در آینده فراهم نمی کند. اکثر این دانشجویان نظرشان بر این بود که برخورد پرسنل بخش مناسب نبوده و همکاری لازم وجود ندارد، در حالیکه دانشجویان ضعیف از این جهت شکایتی نداشتند.

نتیجه گیری: استفاده از نظرات دانشجویان در برنامه ریزی کار آموزی، فراهم کردن شرایط کاربرد آموخته های تئوری بر بالین بیمار، برقراری امکانات رفاهی کافی، استفاده از وسائل کمک آموزشی در محیط بالینی و ارزشیابی مربیان بالینی توسط دانشجویان مسائلی هستند که می توانند در ارتقاء کیفیت آموزش بالینی موثر واقع شوند.

واژه های کلیدی: آموزش بالینی، دیدگاه دانشجویان پرستاری و مامائی

* ۱- کارشناسی ارشد مامائی

۲- کارشناس ارشد پرستاری و عضو هیأت علمی

۳- کارشناس ارشد مامائی